

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies
Distribvtis**

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Bobo Conf. 23. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. BOBO CONF. 23. Maii.

Quo tempore Mauri Hispaniâ potiti, Galliam etiam Narbonensem mali vicini terrebant, fuit BOBO noster patriæ suæ propugnaculi instar, homo nobilis cæterâ & militaris, sed qui sub lago tegere sciret virtutem, raram inter milites armaturam. Fortè hostis Fraxinetum insulam insedebat, & crebris inde excursionibus multum rex Christianam vexabat. Hic BOBO ducibus Apostolorum Petro ac Paulo spolia opima vovet, armi non hostis, sed sua: positurum se ista, nec Duxen jam militum, sed pupillorum patronum fore. Ad hæc gratum se quotannis Romam iturum, & minimis victricibus osculum laturum. Annuenit Divi, & per quietem visi animos addiderunt BOBONI; ille mox militibus, quibuscum per medios hostium cuneos arcem ingressus, non modò obfideione hanc liberavit, sed barbarum regem insulâ exuit, itaque terrorem à Galliâ longè amovit. Et hic triumphus BOBONIS de hostibus fuit; alter de ipso BOBONE. Fraticidæ obvius, nutante aliquando in vindictam animi acie, sui tandem egregius victor, spolium ex inimici vultu osculum suspendit. Porro arma exuit, & orphanorum jam Dux annis singulis pedes triumphum suum Romam duxit, dum ex itinere denique mortuus in cælesti Capitolium est invectus. Mortui cumulum quotquot animalia calcarunt, in vestigio mortua monuerunt incolas, ut eum cancellis à profanâ terrâ secererent, & templo honorarent. Ossa denique Ticinum translata morant, pompaque, quod augustior hæc foret.

Juni

lumina è cælo, & stellam adfuisse. Ex Ferrar.

Confirmata amicitiam cum SS. Angelis; intra in civitatem Dei: Apostolis Martyribusq; sociare; unde illi gaudent, inde gaudeto. Horum divitias concupiscito, & per bonam emulationem illorum suffragia ambito: cum quibus enim fuerit consortium devotionis, erit & communio dignitatis. S. Leo serm. 5. de Epiph.

S. SIMEON STYLITES JUNIOR. 24.Maii.

Hominem cælestem, an terrestrem Angelum SIMEONEM malis dicere, tantò magis dubitabis, quantò rectius noveris. Voti parentum concessus futuræ sanctitatis vatem Christi antea mulonem Joannem habuit, cui ne quid in victus parsimoniâ concederet, jejunia in cunis inchoavit, lævo matris ubere, velut omnis causâ, semper abstinentis. Sexto ætatis anno ab hominum consortio in loca sola secessit, nunquam tamen solus, cælitibus easdem cum eo casas habitantibus. Ex quo tempore incommoda naturæ, vel non sensit, vel inusitatis fomentis sustentavit, nectare, vel quo-cunque nomine appellari lubet delicias divinitatis, pastus. Exacto in hunc modum sexennio in cœnobium immigravit, magnâ Religiosæ virtæ commendatione, quam Angelorum contubernio eo facto videbatur antetulisse. Sed nimirum illic quoque Angelos reperit, haustamque eorum usus innocentiam magnis prodigiis affirmavit; ut, cum leopardum pro fele domestico circumduxit, aue cum ad ejus imperium leo puerum à comitibus desertum, tergo ad socios subvexit, quæ magistro SIMEONIS ansam præbuere, eum ad perpetuam in columnis stationem invitandi. Paruit SIMEON, atque corpore juxta animoque supra terram eminen-